

NR **8** 2006
OKT
65 kr
INKL. MOMS

Dweezil Zappa

★ FÖRVÄLTAR ÄRVET

Mars Volta

★ OMAR RODRIGUEZ-LOPEZ

Jimi Hendrix

Sista svenska spelningen.

Unikt bildreportage exklusivt i FUZZ!

★ 3 Jacksongitarrer

DK2M Dinky • Pro Series
DK2T Dinky • Christian Olde
Wolbers Signature 7-string

★ 3 jazzgitarrer

Framus AZ-10 • Ibanez
AF-105 • Furch Durango A17

★ 2 Giarbo akustiska gitarrer

LS-SC • MSJ

★ 3 elbasar

Music Man • Duesenberg

★ Mesa Ace Stiletto

Välljudande kompakt
2x12 rörcombo

★ 3 lapsteelgitarrer

Fender FS 52 • Gretsch
G 5715 • ABM

★ Boss RC-50

Loop Station

★ Fender Custom Shop-gitarrer

Fyra svenska proffsgitarrister
och FUZZ botansierar

★ Tävlingar

Vinn LTD Ninja-600 • Daisy
Rock Custom Special •
Washburn MB120P

65 SEK 70 DKK/NOK 8 EURO INKL. MOMS

INTERPRESS 0605-08

7 388060 506506

RETURVECKA

46

100

Cactus ★ Marty Friedman
Chris Spedding ★ Walter Trout

★ 10 ÅR MED FUZZ - 100-SIDIGT JUBILEUMSNUMMER!

Det är nu 36 år sedan den amerikanske gitarrlegenden Jimi Hendrix gick ur tiden, den 18 september 1970. Drygt två veckor innan han dog gjorde han sin sista Sverigespelning, den 1 september. Den sista officiella spelningen överhuvudtaget gör Jimi endast fem dagar senare i Tyskland. Filmaren, fotografen och journalisten, Tobbe Hansson, var på plats på Liseberg, då 15 år gammal, utrustad med systemkamera. En av Tobbes vänner spelade för övrigt in konserten på en Luxor kassettspelare. Det här är bilder som aldrig tidigare har publicerats, ett unikt tidsdokument med rockhistoriens störste gitarrist.

Av Tobbe Hansson©

Foto Tobbe Hansson©

Jimi Hendrix gör sin sista Sverigesvisit och spelar på nöjesfältet Liseberg i Göteborg. Det är fjärde gången han besöker denna stad och 15 kronor kostar biljetten.

Flera rummar innan konserten samlades vi vid det plastskynke som skärmade av Stora Scenen, för att vara säkra på att få bra platser eftersom biljetterna var onummerade.

Då vi blev insläppta sprang vi som galningar mot scenen och lyckades få platser på andra raden mitt framför det vänstra mikrofonstativet precis som vi räknat ut tidigare. En polaren hade med sig sin Luxor kassettspelare vilket var något nytt på den tiden. Själv hade jag med mig flera kameror med vanliga och ett teleobjektiv för så att säga komma närmare min idol.

Ganska mycket försenade kommer så bandet gående på gruset bredvid scenen och någon ropar: – Där är han ju!

Publiken visslar samtidigt som Jimi slänger upp en hand till hälsning. Vid sidan av scenen tänder han en ovanligt lång cigarett och hänger på sig gitarren.

– Vi skall bara stämma lite innan vi kör igång, säger Jimi och presenterar Mitch Mitchell på trummor och Billy Cox på bas. Två roddare springer omkring och den ena spikar fast Mitch bägge basdrummor i golvet så det ekar ut i hela sånganläggningen.

– Yeah, säger Jimi. Vi är ledsna över förseningen men vi skall gottgöra er med lite sköna ljud...

Jimi Hendrix

Live på Liseberg 1970

Jimi Hendrix Experience på Stora Scenen, Liseberg, Göteborg den 1 september, 1970.
Fr.v. Jimi Hendrix, Mitch Mitchell och Billy Cox.

Jimi drar igång en sorts uppvärmningsövning bestående av ett solo över hela halsens register som för att göra en extra soundcheck med publik på plats. Därefter börjar han och Billy Cox att gemensamt köra det tunga riffet från *Spanish Castle Magic* och mitt gäng nickar glatt och igenkännande. Bra början med en sådan familjär låt. Och vilket gung sedan... Mitch Mitchell var en trummis som hette duga och hade varit med ända från början 1966. En improvisationens mästare som matchade Hendrix perfekt när denne började tänja på gränserna och flyta ut i galaxens snöiga vintergata.

Till vår glädje så showade Jimi också lite grann. Vi hade läst att han ville bort från det där men här spelade han både gitarr med tändarna och hukade sig ned till golvet och gjorde sina obscena tungrörelser samtidigt som han pekade ut i publiken – och drog pull offs på gitarren.

Gitarren som Jimi använde var en ny strata (från 1968, red anm). En helt svart sådan med det stora huvudet, den stora loggan och ljus lönnhals där han flyttat ned gitarrbandet till det lilla hornet och efter-

som han var vänsterhänt sedan vänt på hela ekipaget. Han använde också den där där stenfräcka Flying V-gitarren han själv (?) hade målat på (custombyggd, från våren 1970, red anm).

– It's very far away – it takes about a half day to get there... If you travel by my dragon fly! Boink!

Jimi fullkomligt omslöt oss med vassa gitarrpassager som man fullständigt häpnade över. Han såg ju så skön ut också. Vita utställda byxor och en flowerpowerinspirerad, bjärt smyckad skjorta. Och så "barret" naturligtvis.

Vi kunde inte låta bli att prata med varandra under låten om förstärkarna (och det hörs på den 36 år gamla bandinspelningen). Tre stycken Marshallstackar med 100 watts Super Lead-toppar, det vill säga 24 stycken tolvstumshögtalare i de sex kabinetterna. (Vad många inte vet är att "stackarnas" original Celestion G12H 30 högtalare byttes ut tidigare under året och ersattes med Lansing D120F. Red anm). Deras monitoranläggning var mycket underlig. Två stycken diskantthorn på stativ på var-

■ Jimi vänder sig runt mot högtalarna och drar upp en helvetisk feedback på stört som han drar ut och vrider på i en halv minut.

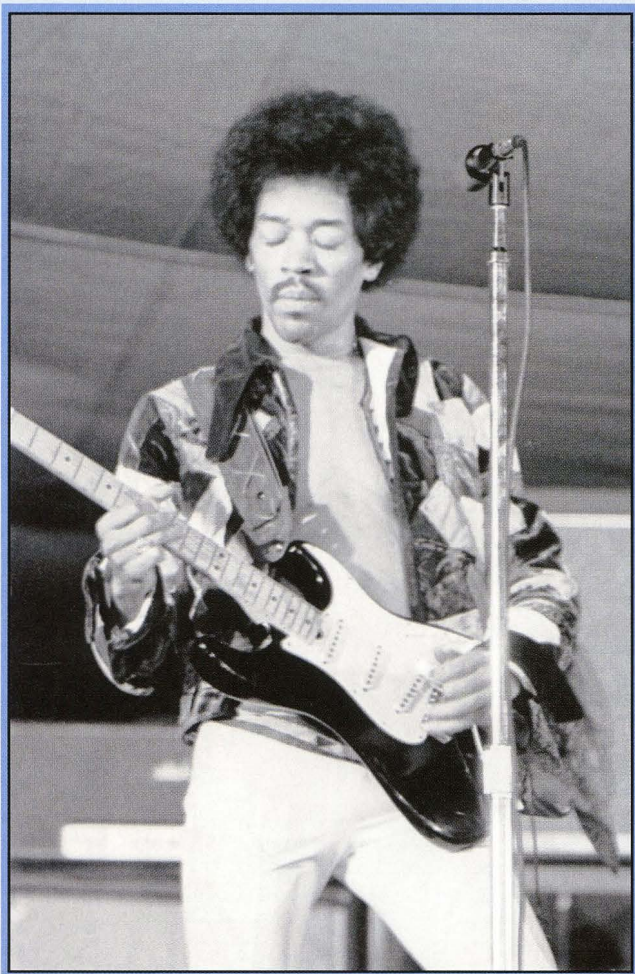
– I wanna take you home, I won't do you no harm... Foxy Ladyyyyyy!"

dera sidan scenen pekande mot Hendrix och Billy Cox. Dessutom, placerade bakom Mitch Mitchell, ytterligare fyra jättelika högtalare med ett horn nedtill.

Billy Cox spelade på Marshallförstärkare och dess extra stora kabinett som jag tror innehöll sex tolvor. Billy spelade på en Fender Jazz bas.

Mitch Mitchell å sin sida körde med två bastrummor och hela setet var upp-mikat igenom PA-systemet.

Det var en mindre chock att se någon använda så mycket utrustning,

– And now for our next number... och drar igång *Killing Floor* där han sjunger scat

Förmodligen var Mars-hallstackarna inställda på fullt blås för på det "rena" ljudet distade gitarren så där lagom och med fuzzen la han till lite grädde på moset och fick mer kompression och sustain. Betänk också att detta var tiden innan det fanns master-

Någon lär ha påstått en gång att Hendrix ville ha så många högtalare som möjligt för han hade en teori om "köreffekten" det vill säga desto fler högtalare desto mer "köraktigt" bli soundet. En högtalare blir en voice, 24 blir 24 voices, plus Leslie, etc.

Nästa stycke var en improvisation med en touch av *Star Spangled Banner* inklusive störttyckningar på svajarmen och dämpade chacka chacka chaka över mikrofonerna. Jimi går från en idé till en annan och gör lite flådiga strängkonster med handflatan

på greppbrädan och allt går hur smort som helst. Sedan glider han in i *In From The Storm* och introt ger mig gåshud för jag känner igen det så väl.

Hiten *Hey Joe* följer så.

– Hey Joe, where you going with that gun in your hand?

Här saknade man Noel Reddings bas och stödsång. Noel Redding var Hendrix originalbassist i bandet Jimi Hendrix Experience. En engelsk gitarrist som gått över till bas och som jag tyckte fyllde på bra med sitt spel och fick soundet mer sammansatt. Billy Cox i all ära men han passade bäst för Jimis senare låtar från *Band of Gypsies* och framåt men inte med de gamla goa låtarna.

Efter det numret börjar det på nytt att tjuta i PA:t och en operasångerska från tidigare nämnda radiostation sjunger för full hals.

– Det blir nästa artist, skrattar Jimi utan att bli förbannad på teknikerna.

– Foxy Lady kunde säkert ha tre barn vid det här laget, fortsätter han och vänder sig runt mot högtalarna och drar upp en helvetisk feedback på stört som han drar ut och vrider på i en halv minut.

– I wanna take you home, I won't do you no harm... Foxy Ladyyyyy!

Störtdykningar med svajet där Jimi styr upp det så smart att han så där supermusikaliskt kommer tillbaka till grundtonerna perfekt och bara glider vidare. Nu går det att höra ett eko som klingar ett par gånger. Inte reverb, utan eko från en ekomaskin. Kanske från ett Echoplex med tejp som var vanliga då och ofta kördes i sångsystemet.

Red House fortsätter kvällen, en långsam blues där mannen får till en makalös ton. Hans geni bestod mycket i att inte spela för många toner för snabbt. Här var det smak och gammal tradition som lät

sig släppas fri. Snacka om att böja toner! Brilljanta toner i lagom fart.

Hendrix spelade i och för sig snabbt för sin tid, men var ingen speedpicker. Fingervibrato var han specialist på och kunde få tonerna att klinga länge.

Room Full of Mirrors och *Straight Ahead* följer och här saknade man på nytt Noel Reddings luftiga spel.

Så tackar Jimi för sig och säger godnatt med ett medley som börjar med *Purple Haze*, flyter över i *Voodoo Chile* och blir till Creamlåten *Sunshine Of Your Love* samtidigt som han visar på nytt och spelar med tänderna ...!

Vi satt kvar en stund och hämtade andan... ■

Tack till David Morin för kompletterande upplysningar.

Låtlista

1. Instrumentalt intro	8. Hey Joe
2. Spanish Castle Magic	10. Foxy Lady
3. Killing Floor	11. Red House
4. Hear My Train A Comin'	12. Room Full Of Mirrors
5. Message To Love	13. Straight Ahead
6. Hey Baby (Land Of The New Rising Sun)	14. Purple Haze
7. In From The Storm	15. Voodoo Child (slight return)

